

5.7. 2020; 4. Neděle po svaté Trojici

1. čt. Lk 6,36-42; 2.čt. Gn 50,15-21; písně 42,165,611,331,452

Introit

2 Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! 3 Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří? 4 Slzy jsou chléb můj ve dne i v noci, když se mne každý den ptají: „Kde je tvůj Bůh?“

Žalm 42,2-4

1. čtení

36 Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. 37 Nesud'te a nebudete souzeni. Neodsuzujte a nebudete odsouzeni. Odpouštějte a bude vám odpuštěno. 38 Dávejte a bude vám dáno. Dobrou míru, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína. Jakou mírou měříte, takovou vám bude zase odměřeno. “

39 Pověděl jim přirovnání: „Může vést slepý slepého? Nespadnou oba do jámy? 40 Není učedníka nad mistra; každý, kdo je vyučen, bude jako jeho mistr. 41 Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trámu ve vlastním oku si nevšímáš? 42 Jak můžeš říkat svému bratru: ‚Bratře, nech mě, ať ti vytáhnou z oka třísku,‘ když nevidíš trám ve vlastním oku? Pokrytče, vytáhni nejdříve trám z vlastního oka, a tehdy prohlédneš, abys mohl vytáhnout třísku z oka svého bratra.

Lukáš 6,36-42

2. čtení

15 Když si Josefovi bratři uvědomili, že jejich otec je mrtev, řekli si: „Jen aby na nás Josef nezanevřel a neoplatil nám všechno zlo, kterého jsme se na něm dopustili.“ ([Gn 49:23])

16 Proto mu vzkázali: „Tvůj otec před smrtí přikázal:

17 Josefovi řekněte toto: ‚Ach, odpusť prosím svým bratrům přestoupení a hřích, neboť se na tobě dopustili zlého činu. Odpusť prosím služebníkům Boha tvého otce to přestoupení.‘“ Josef se nad jejich vzkazem rozplakal.

18 Pak přišli bratři sami, padli před ním a řekli: „Tu jsme, měj nás za otroky!“

19 Josef jim však odvětil: „Nebojte se. Což jsem Bůh?

20 Vy jste proti mně zamýšleli zlo, Bůh však zamýšlel dobro; tím, co se stalo, jak dnes vidíme, zachoval naživu četný lid. ([Gn 45:5 Gn 45:7])

21 Nebojte se už tedy; postarám se o vás i o vaše děti.“ Tak je těšil a promlouval jim k srdci. ([Gn 47:12])

Genesis 50,15-21

Jedni druhých břemena neste a tak plňte zákon Kristův. Galatským 6,2 K

Sestry a bratři vítám vás v dnešní 4. neděli po svaté Trojici a dnešním tématem je naše hříšnost. Jsme hříšní jako jednotlivci i jako společenství. Nejde tedy jenom o naši individuální hříšnost, ale i o to, že jako kolektiv, jako společenství, i jako společenství věřících lidí jsme

hříšníci a máme podíl na bídě tohoto světa. Neboť i jako společenství často mlčíme, zavíráme oči před nespravedlností, která se děje i našim bratřím a sestrami.

A kdo není schopen jako individuum i jako společenství nahlédnout svojí hříšnost, tak není schopen ani přijmout Boží milosrdenství a odpuštění. Základem dnešního kázání je právě příběh o Josefovi a jeho bratřích. Základem je příběh o tom, jak bratři se dopustili velké nespravedlnosti, vlastně hříchu na svém vlastním bratrovi.

Znáte ten příběh všichni, že Josef byl svými bratry hozen do cisterny (do jámy), aby tam zemřel, potom byl vytáhnout a prodán do Egypta do otroctví, což je skoro stejné, jakoby byl ponechán v té cisterně. Zhruba po 20 letech jsou Josefovi bratři nuceni sestoupit do Egypta, neboť je velký hlad i v Kanaánu a jenom v Egyptě jsou zásoby obilí díky moudrému rozhodnutí faraóna učinit správcem země Josefa, kterému žehná Hospodin.

Bratři jsou zatíženi velkým hříchem, zbavili se svého bratra, neboť na něj žárlili, záviděli mu, byli na něj naštvaní a ještě lhali svému otci o tom, že Josefa roztrhala divá zvěř. Nebyla to divá zvěř, byli to jeho vlastní bratři, kteří z něho strhali krásný plášť a potřísnili ho kozí krví. Bratři si toto tajemství nesou sebou již dlouhých 20 let, a možná již na mnohé zapomněli a přesto je jejich provinění dožene i po tak dlouhé době.

Kdo ví, jestli někdo z nich se někdy modlil k Bohu a prosil o odpuštění. Kdo ví, jestli si někdy vzpomněli na svého bratra, co s ním je, jestli ještě žije, nebo ho již pohřbili i ve svých myšlenkách a vzpomínkách.

Josef nezapomněl na svého otce, na své bratry a ostatní, to se ukázalo právě i ve chvíli, kdy potkal své bratry. On je poznal, oni ho však nepoznali. Josef se nenechal poznat a své bratry vystavěl několikrát těžkým zkouškám. Několikrát je obvinil falešně z věcí, které nevykonali, které nebyly pravda. Ale díky těmto zkouškám bratři nahlas, i když jenom mezi sebou, vyznávají svojí vinu, vyznávají, čeho všeho zlého se dopustili na svém bratrovi Josefovi. Bratři jsou schopni si plně uvědomit svůj hřích až, když se dostávají do podobné situace, v jaké byl Josef. Jejich život je ohrožen, jsou nespravedlivě obviněni ze špionáže a nakonec i z krádeže.

Bratři jsou zkoušeni a pokoušeni, zda si budou chtít každý z nich zachovat svůj vlastní život i za cenu toho, že tam v Egyptě zůstane jejich nejmladší bratr Benjamín. Neboť u Benjamína se našel ztracený pohár a tudíž Benjamín měl být potrestán. A člověče div se, bratři se mění, jsou jiní, myslí na svého otce, myslí i na svého bratra. Juda, který navrhl prodat Josefa do otroctví, se zastává Benjamína a chce vzít jeho trest na sebe.

Před dvaceti lety bratři viděli jenom vinu Josefa, že se nad nimi povyšuje, že na ně donáší jejich otci, a neviděli již své viny a provinění. Neviděli, že dělají svému otci starosti a on si nechává donášet od Josefa zprávy o nich, neviděli to, že žárlí a nenávidí svého bratra. Bratři nebyli schopni vidět sami sebe, svá provinění, měli ve svém oku trám.

Jak je to s námi, máme ve svém oku trám, a přesto chceme vytahovat třísku z oka svého bratra, či sestry? Asi se nám to také stává, že jsme nějak zaslepeni a vidíme problém kolikrát u druhého a vidíme jeho hřích a vinu a my sami jsme u sebe zcela čistí a bílí až průhlední.

Bratři jako jednotlivci, ale i jako kolektiv, jako společenství se dopustili hříchu, provinili se na svém bratrovi, někteří jenom proto, že přihlíželi, mlčeli a nezastali se Josefa.

Bůh byl s Josefem po celou dobu jeho pobytu v Egyptě a žehnal mu. Tak se dařilo nejenom Josefovi, ale všem ostatním kolem něho, dařilo se Potifarově domu, potom i strážcům a veliteli ve vězení a nakonec se dařilo nejenom faraónovi, ale vlastně celému Egyptu. Hospodin měl svůj plán s Josefem. Josef byl poslán napřed do Egypta, aby mnohé zachránil od smrti hladem, zachraňuje i dům svého otce Izraele (Jákoba).

Tož, ještě že ti bratři byli tak zaslepení svojí nenávisť, že svého bratra prodali do Egypta, neboť kdyby tak neučinili, co by s nimi nakonec bylo. Josef by se asi nedostal k faraónovi atd. Bůh má s námi své plány, a pokud my se na Hospodina spoléháme, řídíme se

jeho slovem, dodržujeme přikázání a jsme ochotni nahlédnout své viny a hříchy, tak Bůh nás navštěvuje, odpouští nám a žehná nám. Zároveň vždy neseme zodpovědnost za svá rozhodnutí a nemůžeme se vymlouvat, že to Bůh tak chtěl. Ani bratři se nemohou zpětně vymlouvat, že to vlastně bylo všechno dobré a díky jejich provinění se naplnila Boží vůle. Ta se nakonec naplní vždy. Je důležité, jak se my sami rozhodujeme, jak jednáme, jak se spoléháme na Boha, jak hledáme i trám ve svém oku.

Bratři plně prosí za odpuštění svého bratra až ve chvíli, kdy umírá jejich otec Jákob, který je garantem toho, že Josef se jim nebude mstít. Josef se podle mého se svými bratry usmířil již mnohem dřív a hlavně jim odpustil, ještě než se s nimi opět setkal. Ale bylo důležité, aby bratři poprosili sami o odpuštění. Nahlédli svoji vinu, byli ochotni se zasadit již za druhého bratra a nakonec i poprosili o odpuštění. Byla to dlouhá a těžká cesta. Takový je i náš život dlouhý a těžký.

AMEN

3. čtení

8 Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.

Micheáš 6,8